

FÜLÖP GÁBOR KÉT VERSE

VERS

fogaim között ropogtatom a verset
akár a kavicsot
akár a homokot
akár kutya a csontot
fogaim között ropogtatom a verset
és mindazt ami belefér
ami beleférne
ami beleférhetne
a tűzoltókat a tört szívű szerelmeseket
az üresen kongó vízvezetékcsövet
az üvöltöző tevehajcsárokot
a mennydörgést a naplopókat
villogó szirénával fejükön a rendőröket
a fogalomzavart a szeretkező növényeket
és a szépen sarjadó állatokat
az aladdin-lámpából kiszivárgó cigarettafüstöt
az élő és holt szellemeket
a halk és mennydörgő szellentéseket
az almát a halat a sellőt
tállal nyárssal rostéllyal együtt
fogaim közt ropogtatom a verset
próbálom masszává gyúrni számban
hogy lenyelhessem-kiokádhassem
apró gombócként mint a kígyó
a ritmust a rímet
az alliterációt a hexamétert
a collstockot a yardot
az alligátort a kardot a folyót

mindazt ami a versbe belefér
rossz redőnyünket repedt ablakunkat
düledező könyvespolcainkat
a koszos és kimosott fehérneműket
fekete- nő- és egyéb nemű(e)ket
a kitergetett szennyest és
a pohárba öntött tiszta vizet
repedt falú szobánkat
repedt szemű ikonjainkat
az éjjelenként üvöltöző gyerekeket
fogaim között ropogtatom a verset
akár egy csodaszer-tablettát
melyet orvosaink nem írtak ki
krónikus szédülésem
krónikus itt-nem-létem meggátolandó
akár a kavicsot
akár a malomkövet
és mindazt ami még belefér
beleférne beleférceződhetne egy versbe
az áramszüneteket a betonjátszótereket
a folyamatos katonai és egyéb kiképzést
a tűzoltóparancsnokok ünnepélyes
búcsúztatását
amint kezükben szép virágcsokorral
nyugdíjba vonulnak és ezentúl
kizárólag dédunokáiknak szentelik idejüket
a dugóhúzózt az öngyújtót a konyakot
a versben megírható kávézaccot
ropogtatom fogaim között
míg ki nem guvad a tollam
míg ki nem csorbul a szemem
aztán óriási léggömbbé lesz arcom
mint armstrongé volt
amikor még trombitáját fújta
ropogtatom fogaim között
megrágva jórészt emésztetlenül hagyva
aztán felpuffadok
várva a vers-mentő gombostűszúrást
ropogtatom
míg elkopik csorba fogsorom

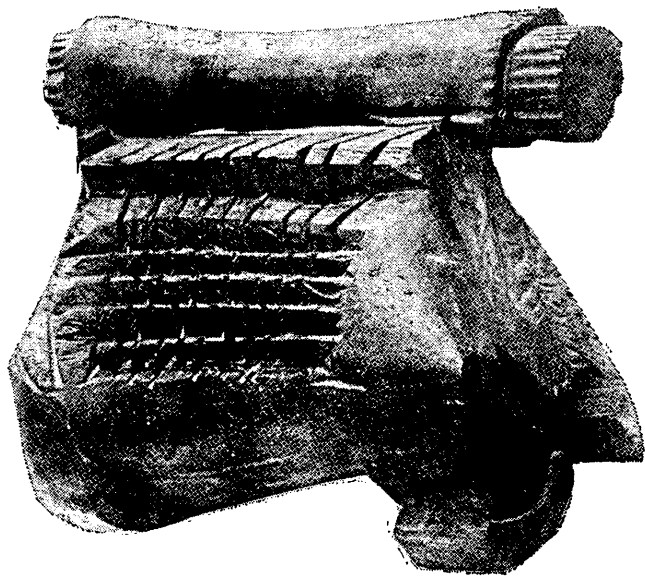
s vidám úttörők hada vesz körül
egy tiszta fehér szobában —
bácsi tesszék csak elszopogatni
itt a finom glízpapi

KÉSŐRE JÁR

már a címet olvasva is
elfog a röhöghetnék
(röhöghetnékem TÁMAD
teljes erővel)
hiszen hogyan lehetne késő
ha nincs nappal nincs éjszaka
mihez mérni
de most van egy támpontom
korán kell kelnem
(a koránt a közhelyszótárból vettem
és nem az arab bibliára vonatkozik
mint ahogyan az arabok is
írhatnák ha biblia szavuk van
hogyan nem a magyar koránra vonatkozik)
szóval támpontom van ha
órákra nem is néznék
és itt már ismét belebonyolódok
az alkotás viszontagságaiba
vajon egy olyan apróság
hogyan korán kell kelnem
vagy: korán kel kellnem
megbolygathatja-e az éjszakázás
egyszóval a versírás folyamatát
befolyásolhat-e ilyen banalitás
vagy nem
nem befolyásolhat-e
vagy igen
egy ilyen magasztos műveletnél
mely a lefekvés előtti
hadművelettel azonos
mely közvetlenül a versírással
függ össze

s mint tudjuk a költők
nem alszanak nem étkeznek
csupán isznak dohányoznak és
kurválnak
(van amelyik még kártyázik
és bélyeget is gyűjt)
vajon lehet-e ilyen körülmények között
támpont a koránkelés
vajon lehet-e ilyen körülmények között
egyáltalán mégis valamihez
viszonyítani
a koránt a bibliát a kelést
(a bibircsókot a tyúkszemet)
vajon igazam van-e
ha emiatt a négy sor miatt
rágyújtok egy új bélyegre
és nem vacsorázom nem alszom
hogy ne ábrándítsam ki olvasóimat
(FIKTÍV olvasóimra gondolok
természetesen)
vajon jó-e ha bélyegre gyújtok rá
és nem kártyára
vagy kurvákra esetleg
(bár ez utóbbiak komplikálnák a dolgot
akár etikai akár esztétikai akár
bűnügyi szempontból nézzük)
mihez mérni
és van-e egyáltalán támpontom
erre gondolok közben
és milyen színű
ha a nappal és az éjszaka összefolyik
áramszünet-színű-e
vagy seszínű vagy valami egészen más
vagy a szín egyszerűen folyadékká válik
és elcsorog a kiszáradt vízcsapokon
vagy a szín és a folyadék keveredése
egy egészen új anyagot eredményez
egy új halmazállapotot
egy új állapotot
korán kell kelnem

csak ennyit tudok és
nem tudom
mikor van az
vagy elmúlt-e már a korán
és akik értenek ehhez
bizonyára
jóindulatúan vállon veregetnének most
és azt mondanák
gabikám a korán *bárm*hez viszonyítva
egy kellemetlen dolog
és mielőtt végiggondolnád
inkább aludj egyet rá és
ne írd végig ezt a VER

Borislav Šuput: Írógép, fa, 1979